

PROP DE VOSALTRES

Sant Jaume de Lleida

De tant en tant rebo al meu correu electrònic fotografies o vídeos d'un amic que passa per aficionat però és un gran expert en la utilització de les noves tecnologies i té una gran dosi de sensibilitat artística. Ho contemplo amb grat i sento que no li agraeixo prou l'enviament de la seva singular obra d'art. Ho fa sovint i, cada dia que passa, és més gran aquest deute imaginari que mantinc amb ell. Sobretot perquè també té l'interès de reproduir amb estil propi moltes celebracions de la comunitat cristiana en les quals ell participa activament. I això ens ajuda per al record. Firma Jaumedelleida. Suposo que molts de vosaltres també ho rebeu i coneixeu l'autor d'aquests correus artístics.

Se m'ha acudit utilitzar la firma d'aquest amic posant al davant un qualificatiu definitiu en el títol per recordar la festa de l'apòstol Sant Jaume i el seu pas per la nostra ciutat. La gent de Lleida celebra amb gran alegria i abundant participació la processó dels Fanalets que recorre els carrers del centre. Em va impressionar, des del primer moment, la gran afluència de nens acompanyats pels seus pares i avis que contemplen o protagonitzen l'acte. I això és el que m'ha portat a la reflexió que vol tenir uns límits exclusivament religiosos. Historiadors locals han publicat moltes referències d'aquesta festa; experts en les nostres tradicions l'han valorat amb suficiència; al-

guns estudiosos s'han preocupat de ressaltar la importància que posseeix l'edifici-oratori del carrer Major per a la nostra memòria col·lectiva. I des d'altres aspectes ha estat tractat sempre amb estima i respecte.

Recordo que l'any passat, arrel de la festa, us animava a tots a col·laborar en organitzacions ciutadanes que defensen les nostres tradicions, del recolzament a la família i a la vida, en tot allò que afavoreix la dignitat de la persona i la llibertat i la defensa de les conviccions i creences.

En aquest moment em sembla oportú recordar la figura de l'Apòstol, el camí que passa per mig Europa i que acaba a la seva tomba de Compos-

tel·la i, per últim, els milers de persones que cada any transiten per aquest camí.

Jaume va ser un dels apòstols del Senyor. Explica la Tradició que va evangelitzar la part sud i més occidental d'Europa. Va passar per la nostra ciutat, es va parar a Saragossa, a la vora del riu Ebre, on es va trobar amb la Mare de Déu i el seu cos va ser enterrat a la capital gallega, en els límits més extrems del nostre món.

El Camí fou durant molts segles un instrument de conversió dels pelegrins a Jesucrist per intercessió de l'Apòstol i un mitjà singular de trobada amb persones de procedència diversa construint aquesta Europa de les Lleis, de la filosofia i del cristianisme. La que hem anomenat civilització occidental. Encara ho és en l'actualitat.

Les persones que fan el camí tenen diverses motivacions: culturals, psicològiques, mediambientals... Us animo que la vostra tingui un component religiós. Que el silenci o l'acompanyament d'altres us porti a una reflexió sobre la vostra fe. Des de la nostra ciutat sortiran, com cada any, grups de joves i adults amb la finalitat de fer una abraçada al Sant i implorar la pròpia conversió.

Que la popular festa dels Fanalets ens ajudi a ampliar l'horitzó de la nostra fe i agrair haver-la rebut per l'acció dels nostres avantpassats.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

«Cercle de Silenci» per denunciar el drama de les persones refugiades

La Comissió Diocesana d'Acollida als Refugiats (CoDiAR) va organitzar el 20 de juny, a la plaça Paeria, la primera edició a Lleida del «Cercle de Silenci». Una iniciativa per recordar el drama que viuen les persones forçades a deixar casa seva, amb motiu del Dia de les Persones Refugiades.

Una gran espelma al mig de la plaça i d'altres de petites al seu voltant recordaven totes les persones que fugen dels seus llocs d'origen. A continuació, es va llegir el manifest. La CoDiAR va posar de manifest que «ens situem sense titubejos al costat d'aquestes persones que són testimonis de sofriment i dolor, com comprovem cada dia en escenaris com el Mediterrani, Tarifa, el Ta-

rajal, les tanques o Síria». El manifest continuava dient «exigim a tots els governs de la Unió Europea que assumeixin des d'una òptica humanista, els reptes i les oportunitats que les migracions plantegen». I per transformar el repte de les migracions l'entitat va proposar «acollir, protegir, promoure i integrar».

Els «Cercles de silenci» volen ser un gest pacífic permanent de denúncia davant la vulneració creixent de drets de les persones immigrants, i per ajudar a prendre consciència sobre les situacions d'extrema injustícia que molts immigrants sofreixen al món, a Europa i també a Espanya.

Lleida acollirà noves edicions del «Cercle de Silenci» els propers 19 d'octubre, 16 de novembre

i 14 de desembre. Seran trobades per recordar a les persones refugiades i migrants.

CERCA DE VOSOTROS

Sant Jaume de Lleida

De vez en cuando recibo en mi correo electrónico fotografías o videos de un amigo que pasa por aficionado pero que es un gran experto en el manejo de nuevas tecnologías y tiene una gran dosis de sensibilidad artística. Lo contemplo con agrado y siento que no le agradezco suficientemente el envío de su singular obra de arte. Lo hace a menudo y, cada día que pasa, es más grande esta deuda imaginaria que mantengo con él. Sobre todo porque también tiene el interés de reproducir con estilo propio muchas celebraciones de la comunidad cristiana en las que él participa activamente. Y eso nos ayuda para el recuerdo. Se firma Jaumedelleida. Supongo que a muchos de vosotros también os llega y conocéis al autor de estos artísticos correos.

Se me ha ocurrido utilizar la firma de este amigo anteponiendo un calificativo definitivo en el título para recordar la fiesta del apóstol san Jaime y su paso por nuestra ciudad. Las gentes de Lleida celebran con gran alegría y abundante participación la procesión dels Fanalets que recorre las calles del centro. Me impresionó, desde el primer momento, la gran afluencia de niños acompañados por sus padres o abuelos que contemplan o protagonizan el citado acto. Y esto es lo que me ha llevado a la reflexión que quiere tener unos límites exclusivamente religiosos. Historiadores locales han publicado muchas referencias de esta fiesta; expertos en nuestras tradiciones la han valorado con suficiencia; algunos estudiosos se han preocupado de resaltar la importancia que posee el edificio-oratorio de la calle Mayor para nuestra memoria colectiva. Y desde otros aspectos ha sido tratado siempre con cariño y con respeto.

Recuerdo que el año pasado, a raíz de esta fiesta, os animaba a todos a colaborar en cuantas organizaciones ciudadanas existen en defensa de nuestras tradiciones, del apoyo a la familia y a la vida, en todo aquello que favorece la dignidad de la persona y la libertad y defensa de las convicciones y creencias.

En este momento me parece oportuno recordar la figura del Apóstol, el camino que recorre media Europa y acaba en su tumba de Compostela y, por último, las miles de personas que cada año transitan por ese camino.

Santiago fue uno de los apóstoles del Señor. Cuenta la Tradición que evangelizó la parte sur y más occidental de Europa. Pasó por nuestra ciudad, se paró en Zaragoza, a orillas del río Ebro, donde se encontró con la Virgen María y su cuerpo fue enterrado en la capital gallega, en los límites más extremos de nuestro mundo.

El Camino fue durante muchos siglos un instrumento de conversión de las gentes a Jesucristo por intercesión del Apóstol y un medio singular de encuentro de gentes de distinta procedencia construyendo esta Europa de las leyes, de la filosofía y del cristianismo. Lo que hemos llamado civilización occidental.

Las personas que hacen el camino tienen diversas motivaciones: culturales, psicológicas, medioambientales... Os animo a que las vuestras tengan un componente religioso. Que el silencio o el acompañamiento de otros os lleve a una reflexión sobre vuestra fe. Desde nuestra ciudad partirán, como cada año, grupos de jóvenes y adultos con la finalidad de dar el abrazo al Santo e implorar la propia conversión.

Que la popular fiesta dels Fanalets nos ayude a ampliar el horizonte de nuestra fe y agradecer haberla recibido por la acción de nuestros antepasados.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Romiatge a Montserrat de l'Arxiprestat Baix Urgell-Garrigues

L'Arxiprestat Baix Urgell-Garrigues va tancar el curs, el passat 16 de juny, amb el ja tradicional Romiatge a Montserrat amb la participació d'unes 120 persones. Als peus de la Mare de Déu i a l'entorn de Jesús ressuscitat van expressar el motiu de la romeria: «Venim amb il·lusió a Montserrat amb el desig de la nostra renovació interior, per tal que, quan tornem a casa sota la protecció de santa Maria, puguem ser com Ella ho és, portadors de la Bona Nova». També es va fer la tradicional ofrena, on tots els pelegrins s'hi van sentir representats.

Al sortir de celebrar la Missa Conventual, es va fer la visita a la Santa Cova i per la tarda el res del

Sant Rosari al Cambri de la Mare de Déu, cantat pels cantors dels cors parroquials. Per finalitzar la jornada, va ser el moment de la cloenda oficial del curs, preparada des del Pla de Pastoral de la Diòcesi.

Es va fer un mural molt gran, en una part hi havia un edifici amb una creu. A l'altra part la imatge de Jesús, amb uns raigs de llum, cadascú va col·locar a l'edifici una pedra amb el nom, fins a formar l'Església de pedres vives: amorosa, senzilla, humil, evangelitzadora, creativa, acollidora, missionera, espiritual, oberta, atenta... La llum de Jesús, sota la protecció de santa Maria, ens envia a anunciar la Bona Nova. Tot seguit, els participants es van enllaçar amb els braços i van cantar *L'hora dels adéus*.

Hi van participar romeus dels pobles de Bellguarda, Bovera, la Granadella, Almatret, Maials, Llardecans, Juncosa, els Torms, el Soleràs, Granyena de les Garrigues, Torrebesses, Sarroca de Lleida, Alcanó i Torres de Segre de la província de Lleida.

Gràcies a totes les persones que heu fet possible aquesta gran festa.

Els joves tanquen el curs amb una trobada i una Missa

La Delegació Pastoral de Joves (DPJ) ha tancat el curs amb una trobada a les Avellanes i una Missa a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana. Els joves que participen a la delegació van trobar-se a mitjans de juny en aquest emblemàtic espai per revisar les propostes d'aquest curs i per posar les bases del que vindrà a partir de setembre. Des de la DPJ demanen que els joves es continuïn implicant i esperen poder oferir activitats que sorprenguin perquè la delegació es pugui fer present, més intensament, entre els joves de la diòcesi i seguir lluitant per crear una xarxa entre els moviments. La comunicació i la implicació serà un dels reptes del proper curs.

Per un altre costat, el bisbe Salvador va presidir, el 21 de juny, una Missa d'acció de gràcies a la Casa de l'Església. La DPJ té una triple missió: formació, experiència espiritual i acció. Després d'un final de curs intens, l'estiu també es presenta amb di-

ferents propostes com el Camí de Sant Jaume o Taizé sense oblidar el pelegrinatge a Lourdes de finals de juny. Cal destacar que la nostra delegació va participar a la reunió del Secretariat Interdiocesà de Joventut a Mallorca per revisar les activitats del curs 2017-2018.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

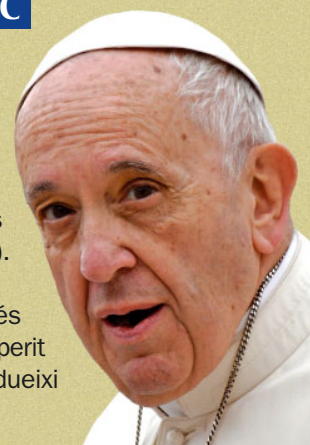

@Pontifex: «La pau es construeix començant per les cases, els carrers, les botigues, allà on la comunió es plasma de manera artesanal» (12 de maig).

@Pontifex: «A Jesús no se li respon segons els càlculs i les conveniències del moment, sinó amb el «sí» per a tota la vida» (12 de maig).

@Pontifex: «Convido els professionals de la comunicació que promoguin un periodisme de pau al servei de totes les persones, especialment d'aquelles que no tenen veu» (13 de maig).

@Pontifex: «No hi ha llibertat més gran que deixar-se guiar per l'Esperit Sant i permetre-li que ens condueixi allà on vulgui» (14 de maig).

Francesc Domènech és ordenat diaca permanent

La Catedral de Lleida va acollir, el passat diumenge 24 de juny, l'ordenació al diaconat permanent de Francesc Domènech, veí de la Granja d'Escarp. Un nombrós grup de fidels i de sacerdots van acompanyar el nou diaca en una cerimònia en la qual hi van participar també la resta de diaques permanents.

El bisbe Salvador va recordar a la seva homilia la figura de sant Joan Baptista amb motiu de la seva festivitat. Va rememorar les paraules del profeta

Isaïes quan diu «jo sóc cridat i elegit pel Senyor». A més, va destacar que el nou diaca «haurà d'exercir amb humilitat i amor». També el va animar a «imitar la vida del Crist» i a «dedicar un especial servei a la caritat als pobres». El Bisbe també va tenir un record «per les persones migrades i refugiades».

Després va ser el moment del ritual de l'ordenació amb la promesa de l'escollit, lletania dels sants, imposició de les mans i pregària d'ordenació, imposició de l'estola i la dalmàtica i lliurament del llibre dels Evangelis, continuant després amb la litúrgia de l'Eucaristia.

En acabar, el nou diaca permanent va donar les gràcies a la seva esposa i al seu fill. També va tenir paraules d'agraïment pel bisbe Salvador i pel rector de la Granja d'Escarp, Paco Ribas. Per altra banda, va rememorar la seva formació i va agrair a Ramon Prat, exdirector de l'IREL i al Dr. Laureano Sánchez, responsable dels Animadors de Comunitat de la diòcesi, el seu mestatge. Amb l'ordenació de Francesc Domènech, la diòcesi de Lleida compta amb sis diaques permanents.

L'antic Convent de les Josefines serà la llar de persones sense sostre

L'alcalde de Lleida, Àngel Ros, i Mèndia Ajona, superiora general de la Congregació Institut de les Religioses Filles de Sant Josep, van tancar el passat dijous 21 de juny, amb la signatura del contracte de compravenda, l'adquisició per part de l'Ajuntament de Lleida de l'edifici de l'antic Convent de les Josefines del número 18 del carrer Aca-dèmia.

La signatura permet a la ciutat disposar de l'edifici que acollirà el Centre de Dia i Residència per a persones sense sostre Pare Suñol, que serà gestionat pel Consorci de Persones sense Llar. El paer en cap va agrair la col·laboració de les entitats que fan possible aquest projecte i va explicar que la compra d'aquest edifici l'assumeix íntegrament l'Ajuntament dins del seu pressupost d'inversions, per un import de 803.513,35 €. El Consorci disposa d'un milió d'euros més, provinents d'un llegat particular per a beneficència, que es destinaran a finan-

çar la primera fase de les obres de rehabilitació de l'edifici i la seva posada en marxa.

Els serveis tècnics municipals es posaran a treballar en el projecte social i arquitectònic dels espais de la nova llar per a les persones més vulnerables de la ciutat, que compta amb una superfície total de 3.200 m². La redacció dels projectes trigarà entre cinc i sis mesos i, tot seguit, es licitarà la primera fase de les obres de condicionament de l'edifici.

L'espai funcionarà tant com a Residència com també Centre de Dia, on els professionals del Consorci treballaran amb les persones usuàries per promoure la seva rehabilitació.

REFLEXIONS

«Veni ara... i reposeu una mica»

M'ho deia una mare: «Tinc els nens a colònies». I un jove, ahir: «Dilluns marxo de campaments». Activitats per a educar els infants i joves en el temps lliure. No tant per omplir el llarg temps d'estiu sinó per descobrir com n'és d'enriquidora la convivència i l'amistat, quants valors podem admirar i estimar en els altres. I, tot això, en plena naturalesa, contemplat la preciositat d'aquesta obra meravellosa de Déu.

Però, no sols els infants i joves. Avui es fa gairebé necessari per a tothom desconnectar de l'activisme laboral i cercar uns dies de descans. Si pot ser canviant de lloc de residència, encara millor.

En el cor de l'estiu, l'Evangeli d'avui recull la invitació de Jesús als seus deixebles per anar-se'n de vacances: «Veni ara tots sols en un lloc desoblat i reposeu una mica. Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni de menjar.»

Els deixebles tornaven d'una missió apostòlica. Venien cansats però contents. Volien explicar a Jesús tot el que havien fet i ensenyat. Però, la gent que va i ve no els deixa tranquils. I Jesús cerca una estratègia: marxar tots sols en la barca, cap a un indret més tranquil. Hi van junts, com una família; no cadascú pel seu compte.

Amb tot, sorgeix l'imprevist: «algú els veïé... molts ho van saber... una multitud els espera». I es planteja el dilema: què cal prioritzar, el projecte inicial del descans o la novetat d'aquella multitud que els espera? La resposta és clara per a Jesús: amb una compassió que no es queda en sentimentalismes inoperants, es posà a instruir llargament la multitud.

És una lliçó per a tots: el dret legítim al propi descans no és excusa per oblidar el deure de socórrer les necessitats del germà.

Les vacances no excusen les nostres obligacions d'ajudar el qui ho necessita; de fomentar els valors de convivència i vida familiar; d'enriquir el nostre esperit amb una bona lectura o amb l'admiració de la naturalesa; de respectar el nostre cos i el dels altres; de viure i celebrar la nostra fe.

Així, en el retorn manifestarem no la pena d'un do exhaurit sinó la joia d'un temps aprofitat.

Mn. Ramon Sàrries

AGENDA

► **Diumenge, 22 de juliol.** A les 13 h, Missa de la Festa Major del barri de Jaume I a la Parròquia de Sant Martí. Presideix el nostre bisbe.

► **Dimarts, 24 de juliol.** A les 20 h, Missa a la Parròquia del Carme i després processó dels Fanalets de Sant Jaume pels carrers de Lleida fins arribar a la capella del Peu del Romeu. La benedicció final dels infants tindrà lloc al Pati de les Comèdies, davant de la porta de la Regidoria de Cultura i seu de la Casa dels Gegants. El bisbe Salvador presideix ambdós actes.

► **Dimecres, 25 de juliol.** A les 9 h, Missa en honor a sant Jaume a la capella del Peu del Romeu. Presidida pel bisbe. / A les 19.30 h, el bisbe presideix la Missa en honor a sant Jaume a Castellsans.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ga 2,19-20 / SI 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303 - Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ Dimarts [Mi 7,14-15.18-20 / SI 84 / Mt 12,46-50]. □ **Urgell:** beats Josep Sala i Picó, prev. i companys, mrs. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. ■ Dimecres [Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-

21;12,1-2.24) / SI 66 / 2C 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

26. □ Dijous [Jer 2,1-3.7-8.12-13 / SI 35 / Mt 13,10-17]. Sants Joaquim i Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Divendres [Jer 3,14-17 / SI: Jer 31,10-13 / Mt 13,18-23].

■ **Sant Feliu de Llobregat:** Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès. Santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs.

de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; santa Natàlia, mr.

28. ■ Dissabte [Jer 7,1-11 / SI 83 / Mt 13,24-30]. Santa Caterina Thomàs, verge agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i màrtir; sant Pere Poveda, prevere i màrtir, fundador de la Institució Teresiana.

29. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2R 4,42-44 / SI 144 / Ef 4,1-6 / Jo 6,1-15]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Fèlix II, papa (romà, 483-492).

Diumenge XVI de durant l'any (B)

COMENTARI

Jesús veié una gentada i se'n compadí

Una col·lecció d'oracles contra els últims reis de Judà forma la secció Jer 21-23 que acaba amb l'anunci d'un pastor que guiarà el Poble tal com vol el Senyor.

Quan la deportació a Babilònia primer pensaven: Déu ja no defensa el seu Poble de manera incondicional.

Els profetes fan madurar el judici mostrant que la salvació passa per reconèixer (23,10s) que *el país és ple d'adúlter*—infidels a l'Aliança—; i els més culpables són: *reis* (21-22), *profetes i sacerdots* (23,11).

Per això Jeremies en nom de Déu denuncia: *Ai dels pastors que perden les ovelles del meu ramat*.

L'oracle té triple contingut: primer *passaré comptes amb els pastors que perden les ovelles del meu ramat per reclamar tot el mal que heu fet*. Després *Jo mateix recolliré totes les ovelles que em queden i les faré tornar als seus prats*. Finalment *els donaré pastors que les menin*; i en un futur llunyà (*Vénen dies*), complint de ple la gran promesa, *faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David*.

La secció 2,11-22 és el punt central d'Ef dividit en tres parts: a) v. 11-13 contrast entre l'*abans* dels pagans *lluny de Déu* i l'*ara* dels incircumcisos als qui *la sang del Crist ha aprofitat*; b) v. 14-18 humanitat reconciliada per *Crist* que *ha posat pau entre els dos pobles creant una humanitat centrada en Ell*; c) v. 19-22 *Crist, pedra angular* i protagonista en la construcció de l'Església al servei d'una humanitat pacificada.

L'Evangeli presenta un projecte de vacances per als Apòstols: *Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica*. Hi ha plena legitimitat: *Molta gent anava i venia i no els deixava temps ni de menjar*.

Hi ha un imprevist: *Algú els veié*. Molts ho van saber, hi van córrer a peu i arribaren primer que ells. Què prevaldrà: el projecte de Jesús o la situació de la *gentada que eren com ovelles sense pastor*?

Resposta: *Jesús veié una gran gentada i se'n compadí perquè eren com ovelles sense pastor*.

Per damunt del dret legítim al propi descans, preval el deure de socórrer el germà necessitat. Així Jesús primer es *posà a instruir-los llargament* i després multiplicarà miraculosament *cinc pans i dos peixos*.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 23,1-6)

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor. »Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

► Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs. / Per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,13-18)

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha aprofitat. Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

► Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 6,30-34)

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 23,1-6)

¡Ay de los pastores que dispersan y dejan que se pierdan las ovejas de mi rebaño! —oráculo del Señor—. Por tanto, esto dice el Señor, Dios de Israel a los pastores que pastorean a mi pueblo: «Vosotros dispersasteis mis ovejas y las dejasteis ir sin preocuparos de ellas. Así que voy a pedirlos cuentas por la maldad de vuestras acciones —oráculo del Señor—. Yo mismo reuniré el resto de mis ovejas de todos los países adonde las expulsé, y las volveré a traer a sus dehesas para que crezcan y se multipliquen. Les pondré pastores que las apacienten, y ya no temerán ni se espantarán. Ninguna se perderá —oráculo del Señor—. Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que daré a David un vástago legítimo: reinará como monarca prudente, con justicia y derecho en la tierra. En sus días se salvará Judá, Israel habitará seguro. Y le pondrán este nombre: «El-Señor-nuestra-justicia».

► Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,13-18)

Hermanos: Ahora, gracias a Cristo Jesús, los que un tiempo estabais lejos estáis cerca por la sangre de Cristo. Él es nuestra paz: el que de los dos pueblos ha hecho uno, derribando en su cuerpo de carne el muro que los separaba: la enemistad. Él ha abolido la ley con sus mandamientos y decretos, para crear, de los dos, en sí mismo, un único hombre nuevo, haciendo las paces. Reconcilió con Dios a los dos, uniéndolos en un solo cuerpo mediante la cruz, dando muerte, en él, a la hostilidad. Vino a anunciar la paz: paz a vosotros los de lejos, paz también a los de cerca. Así, unos y otros, podemos acercarnos al Padre por medio de él en un mismo Espíritu.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,30-34)

En aquel tiempo, los apóstoles volvieron a reunirse con Jesús, y le contaron todo lo que habían hecho y enseñado. Él les dijo: «Venid vosotros a solas a un lugar desierto a descansar un poco». Porque eran tantos los que iban y venían, que no encontraban tiempo ni para comer. Se fueron en barca a solas a un lugar desierto. Muchos los vieron marcharse y los reconocieron; entonces de todas las aldeas fueron corriendo por tierra a aquel sitio y se les adelantaron. Al desembarcar, Jesús vio una multitud y se compadeció de ella, porque andaban como ovejas que no tienen pastor; y se puso a enseñarles muchas cosas.